

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i oktober 2013 Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende et ægtepar fra Kina og deres mindreårige barn. Indrejst i henholdsvis 2005 og 2007.

Ansøgenes advokat havde blandt andet som subsidiær påstand anmodet om at lade to personer afgive vidneforklaring for nævnet. Nævnet besluttede at tillade vidneførsel af den ene person, hvorimod nævnet afviste at indkalde den anden person til at afgive forklaring for nævnet.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgerne er etniske hankinesere fra [...] Kina. Den mandlige ansøger er ateist, og den kvindelige ansøger anser sig som kristen. Ansøgerne har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktive. Den mandlige og kvindelige ansøger indrejste i Danmark i henholdsvis 2005 og 2007. Ægteparret søgte asyl ultimo 2012, efter at Udlændingestyrelsen havde truffet afgørelse om, at ansøgerne skulle udvises. Ansøgerne har som asylmotiv henvist til, at de under et besøg i Kina [primo] 2008 medbragte bøger om Falun Gong. Ansøgerne gav under besøget to eksemplarer af bogen til den kvindelige ansøgers forældre. [Nogle dage senere] ankom civilklædte betjente til forældrenes boghandel, hvor ansøgerne var på besøg. Betjentene oplyste, at de havde fundet de to bøger i boghandlen, og forældrene blev herefter anholdt. Senere på dagen fortalte den kvindelige ansøgers broder telefonisk, at forældrene stadig var tilbageholdt. Dagen efter udrejste ansøgerne legalt af Kina via Beijings lufthavn. Ansøgerne har ikke siden været tilbage i Kina. Kort efter oplyste den mandlige ansøgers moder telefonisk, at politiet havde opsøgt den mandlige ansøgers forældres bopæl, hvor ansøgerne havde boet under deres ophold i Kina. Politiet havde spurgt efter ansøgerne og ransaget boligen. Den kvindelige ansøger har senere talt flere gange med sin broder i telefonen. Hun forstod på broderen, at forældrene stadig var tilbageholdt, hvilket broderen bebrejdede hende. Han sagde, at han ikke længere betragtede hende som sin søster, og at han ikke ville tale med hende, før forældrene blev løsladt. Den mandlige og kvindelige ansøger har fået deres pas fornyet på Den Kinesiske Ambassade i København i henholdsvis 2009 og 2010. De fandt ikke grundlag for at søge asyl på tidligere tidspunkt, da de havde opholdstilladelse på andet grundlag. At de ikke tidligere søgte asyl hænger også sammen med en mand, der hedder [A], som de i København havde fået Falun Gong bøgerne af, fortalte dem, at de ikke ville kunne opnå asyl med henvisning til, at forældrene var arresteret på grund af Falun Gong bøgerne. De fortalte allerede i 2008 den pågældende mand om de problemer, bøgerne havde givet dem i Kina. Den mandlige ansøgers moder har i Flygtningenævnet som vidne forklaret, at hendes søn tilbød hende et eksemplar af Falun Gong bogen under besøget i 2008, hvilket hun afslog. Kort efter ansøgerne havde forladt Kina, blev hendes bopæl ransaget, efter at politiet havde spurgt efter ansøgerne. Politiet fandt intet, og sagen har ikke siden givet hende problemer. Hun rejste til Danmark i [sommeren] 2008 sammen med ansøgenes mindreårige datter. Siden har hun været i Kina en gang om året. Hun tog under alle besøgene – efter aftale med sin søn – hen til boghandlerforretningen, der var lukket. Naboerne fortalte, at de ikke vidste, hvor boghandlerne var henne. Det indgår i Flygtningenævnets troværdighedsvurdering, at forklaringerne omhandler begivenheder, der har fundet sted for fem og et halvt år siden. Flygtningenævnet har imidlertid også med dette in mente ikke fundet at kunne lægge ansøgenes forklaring om deres asylmotiv til grund. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgerne har forklaret divergerende om flere forhold, samt at ansøgenes forklaring i Flygtningenævnet ikke er fremstået selvoplevet. Den mandlige ansøgers forklaring fremstår tilpasset situationen, og de spørgsmål, der er stillet til ham, og han har flere gange ikke på overbevisende måde kunnet give rimelige forklaringer, hvor han er

foreholdt divergenser. Nævnet har endvidere lagt væsentlig vægt på, at den kvindelige ansøger har svaret afglidende og ukonkret på en række af nævnets spørgsmål. Hertil kommer, at ansøgerne efter nævnets opfattelse har forklaret uoverensstemmende om flere forhold. Flygtningenævnet har herved blandt andet hæftet sig ved, at den mandlige ansøger til styrelsen har forklaret, at han var klar over, at Falun Gong bøgerne blev taget med til Kina, at hans svigerforældre ikke var bekendt med, at der var tale om ulovligt materiale, og at han ikke advarede svigerforældrene herom. I Flygtningenævnet har den mandlige ansøger forklaret, at han inden rejsen havde talt med [A] om at medtage bøgerne, samt at ansøgeren godt vidste, at der var tale om ulovlige bøger, hvorfor han advarede svigerforældrene og sagde, at de skulle beholde materialet derhjemme. Den kvindelige ansøger har herom til Udlændingestyrelsen forklaret, at hendes mand ikke vidste, at hun havde taget bøgerne med til Kina, og at hendes ægtefælle blev vred, da han opdagede det. Nævnet finder det herudover usandsynligt, at de kinesiske myndigheder ville lade ansøgerne gå efter myndighedernes fund af de ulovlige bøger og den kvindelige ansøgers forældres oplysning i boghandlen til politiet om, at ansøgerne skulle tilbage til Danmark. Det er endvidere indgået i vurderingen med en vis vægt, at ansøgerne i 2009 og 2010 rettede henvendelse til Den Kinesiske Ambassade i København med henblik på at få udstedt nye pas, samt at ansøgerne først søgte asyl omkring fire og et halvt år efter, at de kom tilbage til Danmark. Nævnet finder det tillige usandsynligt, at den kvindelige ansøger ikke kan erindre mere om flere centrale spørgsmål, end hun har forklaret, herunder om omtrent hvor mange gange hun har talt med sin storebroder om forældrenes tilbageholdelse med videre, samt omtrent hvilket år hun senest talte med broderen. Under de foreliggende omstændigheder finder nævnet herefter ikke, at det kan forventes at ville kunne få betydning for nævnets troværdighedsvurdering, hvad den person, der angiveligt skulle have givet bøgerne til ansøgerne, vil kunne forklare i Flygtningenævnet om, hvad ansøgerne har sagt til ham, efter at de i 2008 kom tilbage til Danmark. Nævnet bemærker herved, at den pågældende ikke har nogen førstehåndsviden om, hvad der er foregået i Kina vedrørende ansøgenes sag. Allerede af den grund finder nævnet ikke grundlag for at imødekomme en subsidiær påstand fra ansøgenes beskikkede advokat om, at Flygtningenævnet skal udsætte sagen og indkalde den pågældende [A] til at afgive forklaring for nævnet. Vedkommende er ikke til stede i Flygtningenævnet i dag, idet han til en bekendt af den mandlige ansøger skulle have oplyst, at han ikke vil møde alene på ansøgenes opfordring, men i givet fald forlanger at blive indkaldt af en myndighed eller lignende. Idet Flygtningenævnet ikke har fundet, at ansøgenes asylmotiv er tilstrækkeligt sandsynliggjort, stadfæster Flygtningenævnet derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Nævnet stadfæstede i januar 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Afghanistan. Indrejst i 2011.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk tadjik fra Mazar-e-Sharif, Afghanistan. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han efter indrejsen i Danmark er konverteret til kristendommen, og han frygter derfor forfølgelse ved en tilbagevenden til Afghanistan. Han har desuden henvist til, at han ikke ønsker at aftjene værnepligt. Ansøgeren begyndte at studere kristendommen siden [...] 2012. Han blev [i efteråret] 2013 døbt [...]. Flygtningenævnet finder ikke, at det først under genoptagelsessagen fremsatte asylmotiv om frygt for tvangsmæssig aftjening af militærtjeneste kan

danne grundlag for konventions- eller beskyttelsesstatus. Flygtningenævnets flertal finder, at ansøgeren uanset den fremlagte dåbsattest og de fremlagte erklæringer ikke har sandsynliggjort, at hans konversion til kristendommen er reel. Flertallet har herved lagt vægt på, at ansøgeren, der ikke tidligere har vist interesse for religion heller ikke under opholdet i Afghanistan, og som i øvrigt fremtræder velbegavet og velformuleret, ikke for nævnet på en rimelig måde har kunnet redegøre for baggrunden for, at han har ladet sig døbe i den kristne tro. Hertil kommer, ansøgeren først i forbindelse med, at tidspunktet for den tvangsmæssige udsendelse måtte forventes at nærme sig, har ladet sig døbe og i øvrigt til myndighederne fortalt om sin interesse for kristendommen. Endelig har flertallet ved vurderingen af ansøgerens troværdighed tillagt det nogen betydning, at nævnet tidligere har tilsidesat ansøgerens forklaring om hans daværende asylmotiv. På denne baggrund finder flertallet, at ansøgeren fortsat ikke opfylder betingelserne for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”